

ஜன.25 - மொழிப்போர்த் தீயாகிகளுக்கு

தமிழ்நாடு முழுவதும் வீரவணக்க நாள் பொதுக்கூட்டங்கள்!

பல்லாவரம் - முதல்வர் கழகத் தலைவர் மு.க.ஸ்டாலின் - பொருளாளர் டி.ஆர்.பாலு.

காஞ்சிபுரம் - பொதுச்செயலாளர் துரைமுருகன், திருச்சி-முதன்மைச் செயலாளர் கே.என்.நேரு, மதுரவாயல் - துணை முதல்வர் உதயந்தி ஸ்டாலின்!

தி.மு.க. மாணவர் அணிச் செயலாளர் சி.வி.எம்.பி.எழிலரசன் எம்.எல்.ஏ. அறிவிப்பு!

இந்தி புதுநது நாட்டிலே - இன்னும் என்னையும் கிண்ணர் வீடுகளே? மைந்தர்கள் தொதந்தை யாவரும்-ஒடி வாருங்கள் போர் எல்லைக் கோட்டிலே.

இன்பத்தி ராவிட நாட்டினை-உன் டேப்ப மிடிமிட்டிர் பாடிகளைப் பன்முறை யும்பல்ச்சு பார்த்தளர்-இன்னும் பார்ப்பா ராஜன் பார்க்கட்டுமே.

செத்த வடமொழி காடியும்-நம் செந்தமிழ் மேன்னியத ஈடுபடும் பொதுதனை வீங்ந்தது பன்றுறை-கிறதிப் பூசாண்டி காடியனர் கிம்முறை.

-பாவேந்தர்

- பெரும் சிறப்புப் பெற்ற நம் தாம் மொழி யாவரம்-நெருப்பாலும், வஞ்சகர்களின் வெறுப்பாலும் வெல்லமுடியாத - வீங்குத் முடியாத செம்மாந்த மொழியாகும்! தூத்தமது உடைநடையென் வாயிலாக வும், கவிதைத் தீர்முடனும் தமிழ்நின்கள்பலர் தங்கள் விழியெனப் போற்றி வளர்த்த வண்டபிழ் மொழியா கும்.

1938-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி புரிந்து மூத நிருச் சொாஜாஜி அவர்கள், தமிழ்நாட்டு மாண்புமிகு அவர்கள் இனி இந்தி கடாயமாக கற்க வேண்டுமென்றால் அறிவிப்பினை எதிர்த்தி, 27.02.1938 அன்று காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற முதல் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில், தாம் மொழியை காக்க இந்தி தீணிப்பினை எதிர்க்க வேண்டும் என்று முடிவிடுக்கப்பட்டு அதனாட்படையில், தந்தை பெரியார், மதுரையை அடிகள், தீர் வி.கி. கி. நாவலர் தோமசுந்தர பாந். பேரவீரன் அன்னனா பேஷன் தமிழ்நின்கள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் தாம் மொழி காக்க களாக கண்டனர்.

அப்போது, 14 வயதே ஆன பள்ளி மாணவர் முத்த மிழிரினுச் கலைஞர் அவர்கள், திருவாளர் வீடியில் தன் னுடன் பயிலும் மாணவர்களை அணி தீரட்டி, “கயல், வில், புலி” சின்னம் பொறித் தமிழ்க் கொடியினை கைபில்லேந்தி.

“ஒடி வந்த இந்திப் பண்ணே கேள்! - நீ தேடி வந்த கோதையுள்ள நாடிதல்லவே!”

என்று, இந்தி தீணிப்பு எதிர்ப்பு போர்ப்பரனி பாதி, தமிழ்மொழி காக்கும் போர் வீரராஜ் முன்வந்தார்.

அன்னைத் தமிழ் காக்க, முதற்கட்ட இந்தி தீணிப்பு எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் கலந்துக் கொண்டு, சிறை சென்ற நட்ராசன் 15.01.1939 அன்றும்: தானமுத்து 12.03.1939 அன்றும் வீர் மரணம் அடைந்தனர். தமிழக மக்களின் தொடர் போராட்டத்தினால், அரசு 21.02.1940-ல் கட்டாய இந்தி தீணிப்பை கைவிடும் முடிவுக்கு வந்தது.

தாராளமாகவும் - ஏராளமாகவும் தமிழ்க் கொற்கள் இருந்தும், பிரமாநிச் சொல் கலந்து மேலியும், எழுதி யும் தமிழுக்கு ஊரு விளைத்து முனைந்தோரல், முழந்தளவு முயன்றும், யாதொன்றும் புரிந்தி இயலாது. என்று முடங்கிடும் நிலையில் என்றென்றும் மாறாத இனிமைத் தமிழுக்கு ஒன்றிய அரசால் ஆபத்து வரத்துணர்ந்த போது.

“செந்தமிழுக்கு தீங்கள்று வந்துற்ற வின்னும் - இத் தேக்கம் இருந்தென் வயம்?”

என, தாங்குத் தானே கேள்வி எழுப்பிக் கொண்ட அன்னைத் தமிழின் அருந்தவும் புதல்வர்களாம் - கீழ்ப் பழுவூர் சின்னசாமி, விருகம்பாக்கம் அரங்கநாதன், கோம்பாக்கம் சிவவிசுக்கம், மாபவரம் சார்க்கானி, விராலிமலை சன்மகம், கீறுனர் முத்து, பீ.மேடு தென்பாளி, சத்தியமங்கலம் முத்து, அப்யம்பாளையம் ஆசிரியர் வீரப்பன் தீக்குளித்தும், துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட அன்னணாமலைப் பல்கலைக் கழக மாணவர் வராஜேந்திரன் தீர்த்தை நினைவு கூற்றிடும் நாள்தான் வருகிற 25.01.2025 மொழிப் போர் தீயாகிகள் நினைவு தீணம் ஆகும்.

உலக வரலாற்றில், நாட்டின் விடுதலைக்காக, இனப் போராட்டத்திற்காக தங்களை மாய்த்துக் கொண்டோர் நிற்ப உண்டு. ஒரு மொழிக்காக, தங்களது வழுக்கை யையே சுருக்கிக் கொண்டு - கருக்கியாக்கள் உண்டு என்றால், அது தமிழ் மக்களையேச் சாரும்.

பேரவீரன் அன்னனா, முத்தமிழினுக்கு கலைஞர் ஆகி யோரின் வழியில் வந்து நமது கழகத் தலைவர்-மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதல்வர்மச்சர் தளபதி அவர்கள், 1972-ஆம் ஆண்டு கோலவையில், தி.மு.க. மாணவராஜி யின் சார்பில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் 18 வயது கிளை ராக உரையாற்றி யோப்பது.

“மொழிக்காக - நம்முடைய இனத்திற்காக போராடுகி ரோம், போராடுகி நேரத்திலே நம்முடைய உயிரை மூக்கிற தீயாகத்தைச் செய்வதற்குக் கூடக காத்திருக்கி ரோம். என்னைத் தந்தைக்கு நான்கு ஆண்பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த நான்கு ஆண்பிள்ளைகளில் ஒரு ஆண்பிள்ளை போய் விடுவதால் என்னுடைய தந்தை நிச்சயமாக கவலைப்பட மாட்டார். அதுவும் மொழிக்காக, ஒரு இனத்திற்காக தன்பயன் இழுந்து தந்தை என்னுடைய தந்தைக்குப் பாராடுக் கூடத்துக்கும், பாராடுக்கீட்கிற போர்த்துமல்லவா?”

என்று வீர உரையாற்றி, தமிழ் மொழிக்காக தனது இன்னுமியிருப்பும் தூறப்படு எனக்கு பெருமை உடையது என, தனது 18-வது வயதில் சுபதமேற்று: இன்றும் தமிழ் மொழிக்கான அனைத்துப் போராட்டத்திலும் தலைமை கார விளங்குகிறார்.

இந்தி போசத மக்களின் பீதி இந்தியை தீணித்தே தீரு வேலன் என்று ஒன்றியத்தில் ஆட்சி நடத்தும் பாசிச பா.ஐ.க் அரசுக் கும், அதன் தலைவர்களும் அனைத்து வழி கௌன்டிப்புத்தாங்கள் முயரிசியை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தால் நொன்றுமையான மொழி தமிழ் என்று நாக்கல் தேன் தடவுவதும், டெல்லிக்கு சென்றுதும் நஞ்சிசைப்பரப்புவதும் அவர்களுக்கு வாடுக்கையாக விட்டது.

இந்தி மொழிக்கு மட்டும் மக்களின் வளிப்பணத்தில் நூல்-வராம்-மாதம், எனக் கொண்டாடுவதும், இந்தி மொழியை அலுவலகங்களில் பயன்படுத்தக் கட்டாயப் படுத்துவதும், இந்தியைத் தேசிய மொழி என்று கிள்ளத் தீணிப்புத்தாங்கும் மீண்டும் மீண்டும் கீட்டுக்கட்டுவதும் ஏந்த வகையில் சமத்துவமாகும்? நாட்டிலே செம்மொழிக்கள் பல இருக்க, இந்திக்கு மட்டும் நாள், வாரம், மாதம் எனக் கொண்டாட வேண்டிய அவியைப் பெற்று?

மேலும், ஒன்றிய பொதுத் துறை நிறுவனமான “LIC” நிறுவனத்தின் வகைத்தன பக்கத்தை முழுக்க முழுக்க இந்தி மயமாக்கி, கழகத் தலைவர்-மாண்புமிகு தமிழ்க் கார்த்துக்கும் அவர்கள் உட்பட பல்வேறு தமிழ் ஆர்வலர்களின் கண்டனத்திற்கு பிரதி, வலைதள பக்கத்தை ஆபுவதும் வந்தது.

இவ்வளவு ஏன், தேசியக் கல்விக் கொள்கையில் இருக்கும் இந்தி தீணிப்பு தமிழ்நாட்டின் இருமொழிக் கொள்கைக்கு எதிரையை எதிர்த்தி தீர்த்தை கொண்டு, சிறை சென்ற நட்ராசன் 15.01.1939 அன்றும்: தானமுத்து 12.03.1939 அன்றும் வீர் மரணம் அடைந்தனர். தமிழக மக்களின் தொடர் போராட்டத்தினால், அரசு 21.02.1940-ல் கட்டாய இந்தி தீணிப்பை கைவிடும் முடிவுக்கு வந்தது.

தாராளமாகவும் - ஏராளமாகவும் தமிழ்க் கொற்கள் இருந்தும், பிரமாநிச் சொல் கலந்து மேலியும், எழுதி யும் தமிழுக்கு ஊரு விளைத்து முனைந்தோரல், முழந்தளவு முயன்றும், யாதொன்றும் புரிந்தி இயலாது. என்று முடங்கிடும் நிலையில் என்றென்றும் மாறாத இனிமைத் தமிழுக்கு ஒன்றிய அரசால் ஆபத்து வரத்துணர்ந்த போது.

“செந்தமிழுக்கு தீங்கள்று வந்துற்ற வின்னும் - இத் தேக்கம் இருந்தென் வயம்?”

என்று, இந்தி தீணிப்பு எதிர்ப்பு போர்ப்பரனி பாதி, தமிழ்மொழி காக்கும் போர் வீரராஜ் முன்வந்தார். அன்னைத் தமிழின் அருந்தவும் புதல்வர்களாம் - கீழ்ப் பழுவூர் சின்னசாமி, விருகம்பாக்கம் அரங்கநாதன், கோம்பாக்கம் சிவவிசுக்கம், மாபவரம் சார்க்கானி, விராலிமலை சன்மகம், கீறுனர் முத்து, பீ.மேடு தென்பாளி, சத்தியமங்கலம் முத்து, அப்யம